

שלום הבית, ומכוnis אותם לים
הגדול. כשהוא במקפו, ואו נוון
בו שלום. זהו שפטוב וכל
נתיבותיה שלום. באו רבינו ייסא
ורבי חזקיה ונש��ו לו. אמרו, ומה
כל הקרים העליונים הלו
טמוניים אצלך ולא ירענו? !
תלכג. כשהגינו לבית שרה, ראו
בהתנות של השדה מותים. אמרו,
ונדי דבר של בתנות יש במקומ
זה.

אמר אותו יהורי, זה שאמרם
שהקדוש ברוך הוא הרג במצרים
כל אותם הצאן, כל אותם
בהתנות. שלשה סוגיות מות קיו
בהתנות, אחד דבר, ואחד אותם
שהרג הבביך, ואחד אותם בכורי
בהתנות.

ומה היה התנות שלם? אלא זה
ALTHOT בתחלה, הנה יד ה' הוויה
במקום אשר בשרה. לפה בבלם
לא כתוב יד ה'? אלא באן כתוב
אליהם, אלו יד ה' (אל ה') זה יד עם
חמש אצבעות, שחררי בתחלה
כתוב אצבע אליהם היא, וכןן כל
חמש האצבעות, וכל אצבע
ואצבע הרגה מין אחד. וחמשה
מיניהם היג, שכתוב בפסים,
בחמורים, בגמלים, בבקר,
ובצאן. הרי חמשה מינים לחמש
אצבעות, שגראת יד. משום כה
הנה יד ה' הוויה וגוי דבר בבר
מאד. שהיו מותים מעצם
ונמצאו מותים.

מאחר שלא חזרו המצריים, אונן
אותיות ממש חזרו והרגו כל
אותם שנשארכו, ובר הפק לביך.
מה בין זה לזה? אלא זה בנותות,
זהה בתקף הרց, ושני אלה היו
במקום אחר בחמש אצבעות.

בא וראה, דבר אותיות שהיו
בנותות, מות במנוחה, שהיו
מותים מעצם. בך שסתה בכו
האותיות לתקף הרց והרג הכל.

ועיאל לון לילא רבא, פד איהו בתוקפיה.
וכדין יהיב ליה שלם. הרא הוא דכתיב וכל
נתיבותיה שלום. (ע"ב). אותו רבינו ייסא ור'
חזקיה, ונשקי ליה, אמרו ומה כל הגי מלין
על אין טמירין גבך, ולא ידענא. אזול. פד
מטו חד ביי חקל, חמו בעיר רבי חקל מתין,
אמרו ודי דבר דבעיר אית באתר דא.

אמר ההוא יודאי, הא דאמירתו דקונדשא
בריך הוא קטל במצרים, כל אינון
עани, כל אינון בעיר. תלת מותני הוו
בבעיר. חד, דבר. וחד, אינון דקטייל ברד.
וחד, אינון בוכרי דבעיר.

ומה היה מותנא דילחון. אלא, הא, כתיב
בקדרmittaa, (שםות ט) הנה יד יי' הוויה
במקום אשר בשדה, אמרاي בבלחו לא כתיב
יד יי'. אלא, הכא (נ"א לא כתיב יר אלהים אלא יר יי') (ס"א
אל יר ה) איהו יד א בחמשה אצבע. דהא
בקדרmittaa כתיב, אצבע אלהים היא. והכא
בלחו חמיש אצבע, וכל אצבע ואצבע,
קטל זינא חדא. וחמשה זינין הוו, דכתיב,
בפסים, בחמורים, בגמלים, בבקר, ובצאן.
הא חמישה זינין, לחמשה אצבע, דאקרזין
יד. בגין כה, הנה יד יי' הוויה וגוי דבר בבר
מאד. דהוו מותים מגרמייהו, ואשתכחו
מותים.

בתר דלא אבדרו מצראי, אינון אתוון ממש,
אבדרו וקטלו כל אינון דאשתחארו.
וזכר, אהדר ברד. מה בין הא להאי. אלא דא
בניחותא, ודי בתקיפו דריגזא. ותרין אלין,
הוו באחר חד, בחמש אצבע.

הא חי, דבר אתוון דהוו בניחותא, מותנא
בניחסא, דהוו מותין מגרמייה. ברד,
דאתקדרו אתוון בתקוף ריגזא, וקטל כלא.